

Ранок

Анатолій Костецький

Сміється поле, річка, ліс,
сміються гілочки беріз,
птахи сміються і луги,
сміються квіти навкруги.

Ставок,
що цілу ніч мовчав,—
і той сміятися почав:
лататтям легко лопотить
і каченяток веселить.

Я миттю скочив до вікна
поглянуть,
що за дивина.
Аж бачу у віконце —
надворі
сходить
сонце!